

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Rhemachlo ep[iscop]o. Cap[itulum]. Ixij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sc̄tis quorū certa dies cele. igno. Fo. ccciiij.

vel qualis fuerat eis innotuit. Illi autem ve-
niam postulabāt: eo q̄ sancto p̄bytero ⁊ pa-
tri monachorū ignorantes: vilia imposuerant.
Qui inuitus ⁊ flens ad priorē cenobiū guber-
nandū redijt: vbi ⁊ post modicū tēpus felici-
ter in pace quieuit. Hec heraclides.

De sancto heremone abbate. Cap. lviij.

Heremō

abbas in heremo
de scythi claruit.

Qui ibidem cetero
narius decessit. Hic enī adeo
do: sum suū tam tēporis vetu-
state quā orationū iugitate curauerat: vt q̄si
in p̄mēuā infantiā sumissis manibus in ter-
ram traheret. Hec qui supra.

De sancto Arctio epo. Cap. lvij.

Arctio

episcopus paphlensis ex anachori-
tica vita ad episcopale iam di-
ctam sedem inuice ⁊ renitēter
assumptus est. Qui tñ in epi-
scopatu degēs heremi vitā nō deseruit. quin-
imo ieiunijs ⁊ orationibus iugiter intētus cu-
rā pastoralē sedule administrabat: ⁊ ad here-
mum sibi delectā sepius accedēs sanctos ana-
choritas ⁊ patres frequēter persona ⁊ bñdi-
ctionibus visitabat. Hic apud paphlā in pa-
ce quiescens ibidem sepultus iacet.

De sc̄to habetdeū epo q̄mar. Cap. liij.

Habetdeum

episcopus lunensis ⁊ martyr tēpo-
re vandaliē persecutionis in
italiam martyriū passus est.
Qui dum arriane p̄fessionē
resisteret: p̄mo in exiliū relegatus est. De in-
de ipsum vādali reuocātes: obturato cidē ore
ipsum aqua mox arrianorū rebaptizārūt: pu-
tantes ex hoc eius cōscientiā violare. S; dūz
adhuc illis fortius obfisteret ab eisdem capi-
te celsus est.

De sancto Cassiodoro confes. Cap. liij.

Cassio-

do: confes-
sor ex senato-
re monachus
quōdam theo-
dozici regis italie cancellari-
us: natione apulius: floruit tē-
pore childeberti regis fran-
corū. Hic vite sanctitate ad-
modum effulgens diuina ⁊ humana literatū-
ra pollēs. nōnulla perutilia ecclesie dei diges-
sit. Scripsit nēpe librū. De trinitate. de ani-
ma. de amicitia. s̄ familiarū epistolārū. de or-

thographia. Super psalterio centū ⁊ quinq̄
ginta tractatus super centū ⁊ quinquaginta
psalmos. Scripsit etiā hystoria tripartita.
Et iustiniāni p̄mi ep̄b̄ hūanitatē debitiū
soluit. Sepultus in miraculis viuūt.
De sancto heremaro abbate. Cap. liij.

Herema-

rus abbas or-
tus villa gua-
tandra ex con-
finio beluacē-
si sup flumen: patre rigober-
to ⁊ genitrice aga ex nobili
francoꝝ p̄genie orta vnicis
parētibz post eorū obitū ois-

bus pro christo paup̄ibus erogatis: monacha-
lem habitū a sancto andoeuo ep̄scopo suscep-
it: ⁊ in monasterio pentuli multorū mona-
chorū abbas cōstitutus est. Cuius dum mo-
nachi duras correctiones nō ferrent: cultellū
sub lectulo ponētes: manubū solo hēserūt:
acumē vō nudū erecta cuspidē supra lectū in
aerē dimiserūt: vt rediēs a matutino: se sup
lectū cum ipetu sternēs semetipsum trāsfode-
ret. Ille autē rediēs ab ecclesia finitis matu-
tinis: dum lectū vellet ascendere: diuino instin-
ctu p̄ter morē manū circūducēs ferrū reppe-
rit: ⁊ ad ecclesiā reuersus in oratione p̄nocta-
uit. Dane autē facto nemini aliquid idicās:
in capitulo corā fratribz abbatiē renuncia-
uit: ⁊ ad sanctum andoeuum p̄gens locum so-
litarū sibi ab eo cōsignādum poposcit. Qui
bus ambobus per v̄sum nocte angelus locūz
ostendit. Qui mane ad locum pergentes dū
nebula totum circuitum: vbi erat cōstruen-
dum cenobiū operuisset. Vox de celo sonuit:
q̄ ante annos quadraginta deus locus illū fi-
deli suo heremaro p̄uidit. Nebulaq; sublata
locus totus rose perfusus: quasi s̄ virgā p̄ cir-
cūitum fuisset designatus apparuit. Vbi edi-
ficato monasterio sanctus heremarus cū. qui
busdam electis discipulis vsq; ad obitū suūz
deo fideliter deseruiuit: ibiq; sepultus in pa-
ce requiescit.

De sc̄to heremachlo epo. Cap. liij.

Herema-

chilus episcopus
traiectensis cla-
ruit tēpore impe-
ratoris constantini iunioris:
vt dicit sigibertus. Qui post q̄
cōmissam sibi ecclesiā aliquo
tēpore verbis atq; exēplis fe-
liciter gubernasset: tādēz p̄-
tesus seculariū tumultibus: episcopatuē res-
gnauit: ⁊ monachalis vite habitū assumens:
christo deinceps iugiter militauit. Et sub mo-

nachali obedientia de magistro effectus discipulus in pace quietus.

De sancto Landelino pfe. Cap. lxiij.

Landelinus confessor: qui et morosus a sancto ausberto epo camera

centi et predone ad christum conuersus et monachus effectus a beato martino epo turenensi ad predicandum destinatus: fudator fuit duorum cenobiorum: videlicet lolobienfis aluei vassaris atque crispinensis: in quo secundo corpore quiescit. In ipso igitur monasterio crispinensi cum duobus discipulis suis aldeleno et domitiano claruit: ibique et ipse seruatus in pace quiescit. Quo tempore claruit gillemus cellensis abbas: maldegari dux: et vicem altimocensis et secensis eiusque hinc valdetrudis castrilotechis sororum valdetrudis aldegudis melbodienfis. Trudo etiam albanensis: et alii multi anglie et scotie: quibus vobis dicitur seminabat. Tunc et ipse cenobium floriacense a leodoboldo abbate fundatum: et post annorum decursum corpus sancti benedicti translatum est: ut dictum est supra in eius translatione. v. idus iulij.

De sancto Bernone abbate. Cap. lxiij.

Berno primus abbas monasterii cluniacensis et fundator ipsius ordinis claruit tempore coradi primi imperatoris. Cuius anno primo ordo incepit predicari: anno videlicet dñi. cccc. ccc. xij.

Hic autem multa vite sanctitate polluit: quod et ipsi ordinis institutione satis patere potest. Quod sanctus vir nunquam potuisset aliter docere: quam vivere. Qui dum morti appropinquaret ad monachum suum olim musicum sibi constituit successorem: ea conditione: ut ecclesia cluniacensis annuatim solueret ecclesie gigniacensi census duodecim denariorum: quod usque hodie seruat. Tandem berno abbas ex itaali languore detentus: vicinos episcopos accersit: et se reum tanto ministerio iudicatis: et ab ordine seipsius deponens: odone ordinat abbatem. Qui dum pro viribus reniteret: vi fratri adductus et sepelitur mandato sub anathematis pena superatus acceduit. de quo supra in eius gestis dictum est. xij. kal. decembris. Sanctus autem berno post dies modicos in pace requieuit.

De sancto edgaro rege et pf. Ca. lxx.

Edgarus rex anglo-

signis frater edmuni: cepit regnare anno octavo imperatoris vigesimo secundo: dum adhuc esset iuuenilis annorum sexdecim: quo nascere distans archiepiscopus cantuarie sedis audiuit vocem de celo angelice dicentem. Pax agite quod in puer iste regnabit: et distans noster vir erit. Regnavit autem annis. xvi. et quolibet anno novum monasterium fundavit: totaque insula in summa pace et iusticia gubernavit. Nam regem scotorum cum dum canbri malcolini: archipyrata mascofium ocsqz reges vnalesius numero. v. ad curiam coactos perpetuo sacro sibi obligavit. Quos apud legionem sibi occurrentes: et populum triumphum per fluvium deduxit: vna nauimpositos: quos illi remigabat: et ipse in praesentia sedebat. Quos patriotas suos a nimia potestate timore et industria refrenavit. Et adeo seuerus fuit quod ibi nullus fuit puerus: latro: nullus popularis peccator: nisi vellet amittere vitam: quoniam o signis feris sanguinis avidas ex regno exterminavit. Bistudalo regi gualdeshum indixit: ut sibi omni anno tributum. ccc. luporum solueret. Quod dum ille pluribus annis fecisset: nulli se amplius iuenire professus est. Quamvis esset post pascha naues pro oia littoza adunari precipiebat: et ascedens ipsemet: mare circumueibat: ut pyratas acceret: hyeme vero pro puincias equitabat ut predones deleret: iudicia potestiorum exquirere: ne ius violaret. Quod tempore venatum preerat distans qui secum erat rogans missas differere: quod dies dominicus erat. Appropinquante hora tertiana episcopus facis indutus super altare regem expectabat: subitoque sopore leui depresso: rapit in celum audiuit catus angelorum carates kyrie eleison vicibus. Et citatus post modicum adhuc expectans rapit: et audiuit alta voce. Ite missa est. et respoderi: deo gratias. Tunc accurretes eius clerici regem adesse dixerunt: quibus rudit quod missas audiverat: nec esse opus quod ea die amplius celebraret. Interrogatus a rege cur hec diceret: et quare celebrare nollet visionem aperit. Et hoc supra occasione regi phibens ne die dominico vltari: venatum pgeret. Quam correptionem sanctus rex benigne suscepit et decetero obseruavit. Qui gubernato regno post annos. xvi. anno etatis sue. xxij. in pace quietus: et miraculis prophetice claruit.

De sancto deodorico epo. Cap. lxxi.

Deodoricus mensis episcopus imperatori orthoni primo sanguine et dilectione conuictus fuit. Qui dum in italica expeditione militaret: et sanctus episcopus cum eo per triennium in ipsis partibus exercitisset: ipse uero deuotissimus ex diuersis locis et ciuitatibus plurima corpora et reliquias sanctorum collegit: que ipse secum in partibus suis asportauit. Primo a maria corpus elpidij confessoris sustulit. Cuius socii cadauer: videlicet eutychij iam ipse ipse